

учими дѣцата да четѣтъ, трябва да имъ наричаме и буквитѣ тѣй отъ които е съставена думата: сѣ-ка буква да са нарича съ този звукъ какъвто са чува кога ѣж произнасяме. Послѣ това сие увѣрени, че вые сте разбрали, че ако наречеме звуковетѣ или буквитѣ въ тѣзи думи по старото — *слово-азѣ-како-ерѣ*, или *вѣди азѣ-рци-ерѣ*, или *се а-ке-ерѣ* или *ве а-ре-ерѣ* нѣма да излѣзе сакъ и *варѣ* а просто беземясліе. Тѣй като господствуващиятъ въ България *силлабически* способъ кара дѣцата да даватъ невѣрни звукове на буквитѣ, то по тѣзи причина ги заставляватъ да са научѣтъ да сричѣтъ преди да са научѣтъ да четѣтъ. Тука дѣтето ще нещѣ, трябва да научи слоговетѣ, ако иска отъ звуковетѣ, които тѣждѣ добрѣ ся чувѣтъ — *се-а-не ерѣ* да направи звукъ *сакъ*. Ако бѣхъ му казали: *сѣ-а-кѣ* и само по бърже да му са прочетѣтъ (произнесѣтъ) тѣзи три звука, тѣ тогава сами щѣхъ да са слѣжтъ въ единъ звукъ *сакъ*, и дѣтето нѣмаше да са мѣчи да ги учи. Не е нужно да са казва колко е противоположно и отврѣтително на дѣтската природа да са учѣтъ слоговетѣ; защото сѣки отъ васъ, любезни читатели, е ималъ удоволствието да испита това неудоволствие: И тѣй който учитель иска, ученицитѣ му да знажтъ да *четѣтъ* още отъ *първиятъ* урокъ безъ да учѣтъ слокове; то нека ся води по това „Руководство“. Знайте Господа учители, че много значи, когато дѣтето са учи на драго сѣрдце и съ радость. Дѣтето още отъ *първиятъ* урокъ ще земе да гледа на себе си, като „на сѣ-